

Kunnskapsdepartementet
v/ ekspedisjonssjef Toril Johansson
Postboks 8119, Dep
0032 Oslo

07.04.2017

Angående høring – forslag til forskrift om felles rammeplan for helse- og sosialfagutdanningene og oppnevning av programgrupper

Unio og Spekter representerer henholdsvis de største arbeidstaker- /profesjonsorganisasjonene og de største arbeidsgiverne innenfor helse- og sosialfeltet. Med dette brevet ønsker vi å uttrykke det sterkt beklagelige i at våre organisasjoner ikke involveres tilstrekkelig i utviklingen ny rammeplan og nye retningslinjer for helse- og sosialfagutdanningene.

Beskrivelsene av læringsutbytter for profesjonsutdanningene kan ha store konsekvenser for drift, organisering og utvikling av tjenestene, noe det er flere eksempler på, senest fra arbeidet med nye utdanninger for legespesialister. Slike konsekvenser må belyses gjennom at sentrale aktører både på arbeidstaker- og arbeidsgiversiden involveres fra tidligst mulig tidspunkt. Dette er først og fremst viktig av hensyn til å få frem relevante synspunkter, men også for å sikre oppslutning om de beslutningene som fattes til slutt. Vi mener at resultatet ville blitt bedre med større grad av representativ deltakelse i arbeidet.

Det er Unios medlemmer på arbeidstakersiden som utøver de yrkene de største helse- og sosialfaglige utdanningene skal utdanne til, og Spekters medlemmer på arbeidsgiversiden som har ansvaret for å drive de ulike tjenestene innenfor spesialisthelsetjenesten. Vi stiller oss derfor undrende til at vi som hovedorganisasjoner i arbeidslivet ikke en gang på ordinær måte ble invitert til å delta i høringen om en ny nasjonal rammeplan for helse- og sosialfagutdanningene. Vi synes også det er sterkt beklagelig at departementet ikke tar hensyn til de behov vi representerer i programgruppens arbeid.

Involvering er viktig for et godt resultat

Helse- og sosialfagutdanningene må gjenspeile behovet for kompetanse, både på kort og lang sikt. Behovene endrer seg imidlertid over tid, og utdanningene og profesjonene må derfor utvikles tilsvarende. Innholdet i den enkelte utdanning er derfor av stor betydning for å sikre både selve tjenesten og at den enkelte yrkesutøver har best mulig kompetanse.

For å lykkes med dette, når læringsutbytter skal formuleres, er det avgjørende at bredden i behovene sikres gjennom at beslutningstakerne tilflytes kunnskap fra de største og mest representative aktørene.

I den norske modellen forplikter arbeidslivets organisasjoner seg på å formidle omforente synspunkter fra våre medlemmer, enten det er på arbeidstaker- eller på arbeidsgiversiden. Det er derfor lang og

solid tradisjon for at myndighetene involverer organisasjonene i spørsmål som påvirker blant annet tjenestetilbudet i offentlig sektor.

I praksis betyr dette at de sentrale organisasjonene må ha innflytelse på hvem som skal være med å utforme læringsutbyttebeskrivelser på nasjonalt nivå. Det er på denne måten helhetsperspektivene fremkommer, og det er på denne måten man får frem representative synspunkter.

I nasjonal kompetansepolitisk strategi (NKPS) har regjeringen og vi som parter i arbeidslivet forpliktet oss til i samarbeid å bidra til at enkeltmennesker og virksomheter har en kompetanse som gir Norge et konkurransedyktig næringsliv, en effektiv og god offentlig sektor, og som gjør at færrest mulig står utenfor arbeidslivet. NKPS vektlegger betydningen av et godt samarbeid mellom utdanning og arbeidsliv. Det er derfor vanskelig å forstå at myndighetene ikke bruker arbeidet med de helse- og sosialfaglige utdanningene som en anledning til å operasjonalisere dette samarbeidet.

I høringsbrevet viser departementet til Meld. St. 13 (2011-2012) som bakgrunn for de nå foreslåtte endringene, og stortingsmeldingen vektlegger innflytelsen fra tjenestene og arbeidslivet i utformingen av utdanninger. I Meld. St. 16 (2016-2017) skriver regjeringen også blant annet at den forventer «at universitetene og høyskolene har god samhandling med samfunns- og arbeidsliv både på studieprogram- og institusjonsnivå, og at studieprogrammene og læringsutbyttebeskrivelsene utformes i samarbeid med arbeidslivet». En tilsvarende forventning må da også kunne rettes mot nasjonale myndigheter i arbeidet med nasjonale rammeplaner og retningslinjer.

Vi ber om tilbakemelding om hvorvidt, og eventuelt hvordan, departementet vil følge opp våre ønsker.

Med hilsen

Anne-Kari Bratten
administrerende direktør i Spekter

Ragnhild Lied
leder i Unio